

Pre mňa žiť je Kristus a zomrieť zisk (sv. Ján Zlatoústý)

Napísal Balek Robert

Sobota, 18 September 2010 10:44

Hrozia veľké vlny a prudké víchrice. Ale nebojíme sa, že utonieme, lebo stojíme na skale. Nech besnie more, skalu rozrušiť nemôže. Nech sa vzdúvajú vlny, Ježišovu loď nemôžu potopiť. Čoho sa, prosím, bojíme? Smrti? „Pre mňa žiť je Kristus a zomrieť zisk.“ Vyhnanstva? Povedz mi! „Pánova je zem i všetko, čo ju naplňa.“ Alebo zhabania majetku? „Nič sme si na svet nepriniesli a je isté, že si nič nemôžeme ani odnieť.“ Pohrdam hrozbami tohto sveta a smejem sa jeho dobrotám. Chudoby sa nebojím a po bohatstve netúžim; zo smrti nemám strach a žiť sa mi nežiada, iba ak pre váš ošoh. Preto myslím na prítomnosť a prosím vás: Majte dôveru.

Nepočuješ, ako hovorí Pán: „Kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi“? A kde je toľký ľud zviazaný putami lásky, tam by nebol on? Mám jeho záruku: budem sa spoliehať na vlastné sily? Mám jeho Písmo: ono je moja palica, ono je moja istota, ono je môj pokojný prístav. Aj keby sa rútil celý svet, mám doklad, čítam jeho list a on je moja hradba, on je moja ochrana. Aký list? „Ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta.“

Kristus je so mnou, koho sa mám báť? Aj keby sa proti mne vzbúрили vlny či more alebo aj zúrivosť mocnárov – to všetko mi pripadá slabšie ako pavučina. A keby ma nezdržiavala láska k vám, nedbal by som odísť hoci aj dnes inam. Ved' stále hovorím: „Pane, nech sa stane tvoja vôľa.“ Nech nerobím to ani ono, ale čo ty chceš. To je moja veža, to je moja nepohnutelná skala, to je moja spoľahlivá palica. Ak chce niečo Boh, nech sa to stane. Ak chce, aby som zostal tu, vďaka to prijímam. Kdekoľvek ma bude chcieť mať, budem mu vzdávať vďaka.

A tak kde som ja, tam ste aj vy; a kde ste vy, tam som zasa ja. Sme jedno telo. Ani telo od hlavy ani hlavu od tela nemožno oddeliť. Miestom sme vzdialení, ale láska nás spája. Ani smrť nás

Pre mňa žiť je Kristus a zomrieť zisk (sv. Ján Zlatoústý)

Napísal Balek Robert

Sobota, 18 September 2010 10:44

nebude môcť odlúčiť. Lebo aj keď moje telo zomrie, duša bude žiť a bude pamätať na svoj ľud.

Vy ste moji spoluobčania, vy ste moji otcovia, moji bratia, moje deti, moje údy, moje telo, vy ste moje svetlo, ba milší ste mi ako toto svetlo. Veď čo mi dá nejaký ten lúč v porovnaní s vašou láskou? Zo svetelného lúča mám niečo v tomto živote, ale vaša láska mi vije veniec pre budúci.

Z Homílií svätého biskupa Jána Zlatoústeho
(Ante exsilium, nn. 1-3: PG 52, 427-430)